

'Kom van de bank en laat je omscholen'

Haar moeder was kapster en zelf koos ze ook al vroeg voor het kappersvak. Een logische keuze, die goed bij haar paste. Toch besloot Willy Hofstra [43] het roer helemaal om te gooien. Nu werkt ze als aluminiumlasser en samensteller bij Koninklijke De Vries Scheepsbouw in Makkum. Met aanstekelijk enthousiasme vertelt ze hoe ze, na een moeilijke periode, vanuit de bijstand haar weg vond naar een nieuwe droombaan.

door Margriet Wennekes, fotografie: Wiebe Terpstra

Ze zorgt altijd voor mooi gelakte nagels en een beetje make-up, ondanks de lasserskleding die ze tegenwoordig draagt voor haar werk. "Ik blijf natuurlijk een vrouw; misschien is het ook een beetje mijn kappersbloed." Het succesverhaal van Willy, 'van kapper naar lasser' werd al door verschillende media opgepakt. Ze was te gast bij Omrop Fryslân; er verscheen een interview met haar in het Algemeen Dagblad, en ze was een van de eerste Ambassadeurs voor Vrouwen in de techniek. Ze heeft dan ook een goed verhaal en een duidelijke boodschap.

Vangnet

Als alleenstaande moeder van een tienerdochter kwam Willy Hofstra in 2018 door omstandigheden in de bijstand terecht. "Dat was een fijn vangnet om even tot rust te komen", blikt ze terug. "Maar na twee maanden wilde ik verder. Ik wilde werken, iets doen voor mijn geld, onder de mensen zijn. Toen ben ik naar de gemeente gestapt met de vraag: hoe kom ik op mijn leeftijd weer op een goede manier op de arbeidsmarkt?" De gemeente stelde voor om eens te gaan kijken bij Het Beurtschip in Drogeham. "Dat was een werkervaringsproject waar je kon leren aan boten te werken, lassen, slijpen, enzovoort. Eerst dacht ik: hè nee, ik weet niet of ik daar wel warm voor loop, want techniek vond ik op school al niet leuk." Maar Willy besloot het een kans te geven en meldde zich aan. Zo kwam ze in contact met lasdocent Anton Woelk, en dat klikte meteen. "Zo'n enthousiaste man! Hij liet mij een lasje leggen, en nog een, en nog een, en ik merkte dat ik er rustig van werd. Hij heeft mij echt over de streep getrokken om te gaan leren lassen. Hij zei: je hebt het in je, jij kan dit."

Uitdaging

Willy begon met het TIG-lassen van staal en rvs. "Dit proces ging mij eigenlijk te langzaam, en ik ben gaan rondneuzen op internet, met de gedachte: als ik dit vak ga leren, dan wil ik ook zeker zijn van een baan. Ik kwam er snel achter dat er veel behoefte is aan aluminiumlassers, en ik besloot dat te gaan leren. Aluminium is niet het makkelijkste materiaal, maar ik hou van een uitdaging." Waarin zit die uitdaging? "Aluminium is een mooi materiaal, maar je moet goed nadenken bij het lassen, omdat het makkelijk krimpt en vervormt. Maar ik vind het fantastisch om te doen. Je moet je apparatuur goed instellen om het resultaat goed te krijgen, en dat vind ik ook interessant."

Elke dag bijlaren

Na het behalen van haar lasdiploma's TIG en MIG niveau 2 kon Willy direct aan de slag als aluminiumlasser bij Stapert Watersport en Jachtbouw in Earnewald. Sinds september van dit jaar werkt ze voor Koninklijke De Vries Scheepsbouw in Makkum. Hier bouwt ze mee aan exclusieve motorjachten van Feadship. Ze voelt er zich al helemaal thuis. "Het is een heel warm bedrijf. Er werken veel mensen, maar het is een echt familiebedrijf gebleven. Iedereen helpt elkaar en je krijgt veel kansen om je verder te ontwikkelen." Haar werkdag is heel gevarieerd: "Lassen, samenstellen, maar ook voorbereidende werkzaamheden. Het is een heel afwisselende baan, en elke dag leer ik wel iets bij."

Ambassadeur

Willy vindt het belangrijk om techniek voor vrouwen toegankelijker te maken en vooral laten zien dat het leuk is, óók voor vrouwen. "Er zijn nog veel vooroordelen, dat zie ik ook bij mijn dochter op school. Ik merk dat vrouwen vaak helemaal niet weten wat een baan in de techniek inhoudt, en daar zou ik verandering in willen brengen." Met haar verhaal wil Willy ook een positieve boodschap uitdragen voor mensen die, net als zij, in de bijstand terecht zijn gekomen. "Het is moeilijk om daar uit te komen, maar het kán. Kom van de bank af, ga met de gemeente praten, en laat je omscholen. Je hoeft niet allemaal lasser te worden, er zijn genoeg andere mogelijkheden. Je krijgt er een hoop energie van en je ontmoet weer nieuwe mensen."

Willy heeft er geen seconde spijt van dat zij deze stap heeft gezet. "Gisteren heb ik het er nog met een collega over gehad. Ik leer elke dag, elke dag is anders. Je moet je hoofd gebruiken, maar je gebruikt ook je handen. En als het klaar is, ben je trots op wat je samen hebt gemaakt."